

MH + UPV/EHU 2021-22
Arte proiektuak ezagutarazteko programa
Programa de difusión de proyectos artísticos

ÚLTIMO DÍA EN EL PARQUE

Paula Huarte

2022ko maiatzaren 13tik ekainaren 12ra
Del 13 de mayo al 12 de junio de 2022

Ayuntamiento
de Vitoria-Gasteiz
Vitoria-Gasteizko
Udala

Azken eguna parkean lana egunerokoaren eta arrotzaren arteko aurkakotasunean oinarritzen da. Bertan dauden piezek behatutakoaren aurrean egin daitekeen edozein interpretazio kontuan hartuz gona gonbidatzen dute ikuslea, behaketa jolas bihurtuz.

Eskulturen eta ilustrazioen multzo bat osatzen dute, ikusizko irudi bat proposatzen duen instalazio bat, non piezekin hainbat modutan elkarrekin ahal izango den eta hautatutako elementuen bidez espazio murgilarazle bat sortzea bilatuko den, piezen, espazioaren eta ikuslearen artean topaketa desberdinak eragingo dituen.

“Egun arrunt batean parkera zoaz, azken izango dela jakin gabe. Uneren batean neskatila izateari uzten diozu, eta jolasak alde batera uzten hasten zara, hori baita egin beharrekoa une horretan. Ikasteko, lan egiteko, ekoizteko, ordaintzeko, paperak egiteko... unea da. Zamak bata bestearen gainean bizkarreztatzen dira, erantzukizunak, portu onerak iristeko beharrezkoak eta besteak pozik edukitzeko beharrezkoak. Denboraren joana nabaritzen duzu, loreak zimeldu egiten dira, ispiluek ez dute gezurrik esaten, txitxarrek ez dute jada kantu egiten edo, agian, ez zara entzuz galditzen. Zerua lainotu egiten da, euri zitala ari du eta bizitzak bere bideari jarraitzen dio, fotosintesi bizi-estilo gisa, hazten jarraitzeko betebeharrak etengabea. Gero eta gehiago bakartzen zara, zeure buru bizi zara, zure baitan hitz egiten duzu. Dagoeneko ez duzu jauzi egiten dibertitzeko, oztopoak saihesteko baizik, batzuetan denboran jauzi egin nahiko zenuke. Beste batzuetan, denari su eman nahi diozu eta begira geratu, ezer axola ez izatea gustatuko litzaizuke. Baina ez da horrela. Egun batean berriz ere eguzkiaren beroa sentitzen duzu, eta berriz entzuten dituzu oihuak eta barreak, zabuko kateen kirrinka. Loreak hazi egin direla ikusten duzu, eta parke hartan igaro zenuen azken eguna gogoratzen duzu.”

Ximon Aguirre

Último día en el parque se articula alrededor de la oposición entre lo cotidiano y lo extraño. Las piezas presentes invitan al espectador a abordar cualquier interpretación posible frente a lo observado, de modo que la observación se convierta en un juego.

Las esculturas e ilustraciones forman un conjunto, una instalación que propone un recorrido visual en el que poder interactuar con las piezas de diversas formas y buscando mediante los elementos escogidos crear un espacio inmersivo que genere diferentes encuentros entre las piezas, el espacio y el observador.

“Un día cualquiera vas al parque sin saber que será el último. En algún momento dejas de ser niña y comienzas a dejar de jugar, porque es lo que toca. Toca estudiar, trabajar producir, pagar, hacer papeleo... Se van sumando cargas a la espalda, responsabilidades, la presión de tener que llegar a buen puerto, de tener que contentar. Notas el paso del tiempo, las flores se marchitan, los espejos no mienten, las cigarras ya no cantan o tal vez es que ya no te detienes a escucharlas. El cielo se nubla, cae la lluvia impenitente y la vida sigue su curso, fotosíntesis como estilo de vida, la obligación constante de seguir creciendo. Cada vez te aíslas más, vives en tu propia burbuja, hablas en tu interior. Ya no saltas por diversión, saltas para esquivar obstáculos, a veces te gustaría saltar el tiempo. Otras veces solo quieres prenderle fuego a todo y quedarte mirando, te gustaría que nada te importase. Pero no es así. Un día vuelves a sentir el calor del sol y escuchas de nuevo el chirrido de las cadenas del columpio, gritos y risas, ves que las flores han crecido y recuerdas tu último día en aquel parque.”

Ximon Aguirre